

בעוהשי"ת

ספר

צבא אהרן

דרשות לבר מצוה

ביאורי סוגיות ובירורי הלכה
בעניני תפילין, בר מצוה, קטן שהגדיל
ולראשו עמרת תשובות להלכה בעניני מוזה

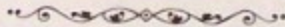
מאת

מעכש"ת הגאון הצדיק

רבי אהרן וויעדער שליט"א

אבר"ק לינו יצ"ו

וחבר הכיד"צ צאנו קלויזענבורג בארה"ב

יצא לאור ע"י מכון "נר ברוך"

שע"י בית המדרש "שארית אברהם"

עיה"ק ירושלים תובכ"א

שנת "ושנתם לבניך ודכרת בם" לפ"ק

תוכן הספר

	מכתב קודש להגאון המחבר שליט"א	
11	מאת מחותנו הגה"ק שר התורה מרן אדמו"ר מצאנז קלויזענבורג זי"ע	
13	מילין זעירין	
15	מפתח הסימנים	
א	סימן א חיוב מזוזה בחדר שרוח רביעית פתוחה לגמרי	
ז	סימן ב דין מזוזה בחדר קטן שבין שני חדרים גדולים	
נג	סימן ג חדר שארונות ממעטים אותו משיעור חיוב מזוזה	
כח	סימן ד מקום המזוזה בדלת שמבית לסוכה	
לה	סימן ה (א) דין מזוזה בפתח שמבית לחצר (ב) שתי מזוזות במקום ספק	
מב	סימן ו הקדמת תפילין של יד	
מח	סימן ז (א) עור בדין הקדמת של יד (ב) בענין המוצא תפילין בשבת	
נג	סימן ח בדין הקדים והניח תפילין של ראש	
נז	סימן ט (א) בנוסח ברכת של ראש (ב) הנחת תפילין כל היום	
ס	סימן י (א) ברכת שהחיינו על תפילין (ב) חיוב כוונה בהנחתם	
סה	סימן יא ישיבה בהנחת תפילין של יד	
סז	סימן יב בענין חציצה בתפילין	
ע	סימן יג בענין חציצה של אויר ושערות	
עב	סימן יד בגדר היסח הדעת, ובחיוב למשמש	
עז	סימן טו במקור איסור היסח הדעת	
ס	סימן טז בחיוב הנחת תפילין כל היום	

סימן י

(א) ברכת שהחיינו על תפילין
(ב) חיוב כוונה בהנחתם

בש"ס (שבת כ"ע"א) אמר רב כהנא דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרב תנחום נר של חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמבוי. ואמר רב כהנא דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרב תנחום מאי דכתיב (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, ממשמע שנאמר והבור רק איני יודע שאין בו מים, אלא מה תלמוד לומר אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו. ויש לבאר הסמיכות והשייכות בין שני מאמרים הללו.

מכלים חדשים. והט"ז (סק"א) חולק עליו וסובר דבין בציצית בין בתפילין יש לברך בפעם הראשונה שהחיינו.

ובשו"ת בית היוצר (חלק אור"ח סימן ה) הקשה השואל דבתפילין דהתחלת המצוה משעת הנחתן אין לברך שהחיינו, כיון דמצוות לאו ליהנות ניתנו, וכמו דאיתא במג"א (סימן רנ"ב סק"ה) שאין מברכין על ספרים חדשים שהחיינו מטעם זה. עיי"ש מה שהשיב לו על זה.

נר חנוכה בשמן שריפה

(ב) ואפשר לתרץ בהקדם דברי נכדו בהגהות אור לישראל (על ספר יוצר אור לחנוכה,

סימן ג אות ז) לבאר דברי הגמרא (שבת כ"א ע"ב) אמר רבי זירא אמר רב מתנה, ואמרי לה אמר רבי זירא אמר רב, פתילות ושמינים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת מדליקין בהן בחנוכה בין בחול בין בשבת, אמר רבי ירמיה מאי טעמא דרב קסבר כבתה אין זקוק לה ואסור להשתמש לאורה. אמרוה רבנן קמיה דאביי משמיה דרבי ירמיה ולא קיבלה, כי אתא רבין אמרוה רבנן קמיה דאביי משמיה דרבי יוחנן וקיבלה. וצריך ביאור מאי טעמא לא קיבלה רק משמיה דרבי יוחנן.

וכתב לבאר דהנה בירושלמי (סוף תרומות והובא בפני יהושע בסוגיין ד"ה אמר רב הונא) אוסר להדליק נר חנוכה בשמן שריפה. והטעם דכיון דאסור להשתמש לאורה נמצא מפסיד קדשים, דאם לא היה מדליק לנר חנוכה היה מותר

ונקדים מעניינא דיומא בדין ברכת שהחיינו בשעת הנחת תפילין בפעם הראשונה לבן י"ג שנה.

בין תפילין לספרים

(א) כתב הרמב"ם (פי"א מברכות ה"ט) וכן כל מצוה ומצוה שהיא קניין לו, כגון ציצית ותפילין ומזוזה ומעקה וכו', מברך עליה בשעת עשייתה שהחיינו. ובטור (אור"ח סימן כב) הביא דין זה רק בהעושה ציצית לעצמו שמברך שהחיינו, ותמה עליו הבית יוסף למה לא כתב כן גבי תפילין. והביא ממהר"י אבוהב שכתב דסבירא ליה לרבינו דלא קיימא לן כההיא תוספתא, אלא אינו מברך שהחיינו אלא על מצוה שהיא מזמן לזמן וכו', ומשום הכי לא כתב בתפילין שיברך שהחיינו, ומה שכתב בציצית שיברך שהחיינו אינו מטעם המצוה אלא מטעם קנה כלים חדשים וכו' עיי"ש. וכן פסק בשולחן ערוך (שם סעיף א) דקנה טלית ועשה בו ציצית מברך שהחיינו דלא גרע